

duhove« (v. 39). Da človeka dvigne iz njegovega telesnega in duševnega trpljenja, Kristus oznanja in ozdravlja. Z oznanjevanjem razsvetljuje duhove, razodeva Božjo ljubezen, odpira kot k veri, razlaga smisel trpljenja, kaže pot k zveličanju. S čudeži ozdravlja bolna telesa in izganja hude duhove. Kristus hoče zveličati bolna telesa in izganja hude duhove. Kristus hoče zveličati vsega človeka, dušo in telo; da, ozdravlja telo, ker hoče, da naj bo to znamenje in sredstvo za rešitev duha. In kadar ne odvzame trpljenja, pouči, kako naj ga človek prenaša z upanjem in ljubeznijo, da bo rodilo sad za večno življenje.

Odrešilno delo, ki ga je Kristus začel, še ni dokončano, nadaljevati se mora do konca časov; to naročilo je prejela Cerkev in Cerkev ga posreduje vsakemu verniku. Apostol Pavel je bil v tej dolžnosti izredno tenko vesten in zavzet: »Če evangelij oznanjam, mi ne gre hvala, ker mi je naložena dolžnost; kajti gorje mi, če bi evangelija ne oznanjali!« (1Kor 9,16). Vsak kristjan, ki je imel srečo, da je prejel evangelij, mora čutiti v sebi odgovornost pred drugimi, ki tega daru še nimajo, in storiti vse, kar more, da ga dosežejo. Kdor živi v območju zveličanja, ne more brezbrizno gledati na tiste, ki so daleč od njega; ima sveto dolžnost, da pritegne vanj kar največ bratov.

Slava tebi, Kristus, luč resnice in sonce pravice, ki si prišel prebivat v svojo Cerkev in je Cerkev sedaj razsvetljena. Prišel si v svoje stvarstvo in vse stvarstvo se sveti v tvoji svetlobi. Grešniki so se ti približali in so bili

očiščeni. Tisti, ki so se razpršili, so se vrnili. Slepci so te videli in njihove oči so se odprle. Tudi zamračene duše so se približale luči. Mrtvi so zaslišali tvoj glas in so vstali; jetniki in sužnji so bili rešeni; razpršeni narodi so se zbrali. Ti si luč, ki nikoli ne zaide; sončno jutro, ki ne pozna večera. Oči naših src naj se odpro tvoji luči in prihod tvojega jutra naj bo za nas začetek vsega dobrega. Naše duše naj bodo povezane s tvojo ljubeznijo; in ker si nam v svojem usmiljenju dovolil, da smo ubežali nočnim teminam in se približali jutru, daj, da po tvoji živi in vsemogočni besedi preženemo kakor dim vse bridkosti, ki nas stiskajo, in da z modrostjo, ki prihaja od tebe, razkrinkamo vse spletke hudobnega duha, našega sovražnika, ki skuša, da bi nastopal pred nami kot angel luči. Varuj nas, Gospod! Daj da ne bomo skušani, da bi delali dela teme in smrti, ampak naj se naš pogled nikoli ne odtrga od tvoje bleščeče se luči in naj svoje vedenje vedno uravnavamo po tvojih zapovedih.

IZ VZHODNE LITURGIJE

Katekizem Katoliške Cerkve

213. Kako se sklada obstoj pekla z neskončno božjo dobroto?

Pekel obstaja v večni obsojenosti tistih, ki po svobodni izbiri umrjejo v smrtnem grehu. Glavna kazen pekla obstaja v večni ločenosti od Boga, v katerem edinem ima človek življenje in večno blaženost, za kateri je bil ustvarjen in po katerih hrepeni. Kristus izreka to stvarnost z besedami: "Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj!" (Mt 25, 41).

... , DA BOSTE USMILJENJE DOSEGLI

Usmiljenje omogoča življenje med nami. Kako bi se naj mati, ki ima srce polno usmiljenja, odločila za splav otroka, ki ga nosi pod srcem? Tudi, če ve, da bo njen otrok trajno bolan, mu bo zaradi usmiljenega srca podarila življenje. Nemogoče je, da bi mladi usmiljenega srca zaničevali in zasramovali starejše in bolne ljudi, ki jih imajo doma. Nemogoče je, da bi sosed usmiljenega srca ne pomagal sosedu v stiski ali nesreči. Nemogoče je da bi zakonec usmiljenega srca zaničeval in fizično ali psihično izvajal nasilje nad sozakoncem. Nemogoče je, da bi podjetnik usmiljenega srca izkoriščal zaposlene in si tako pridobival nepravilni zaslužek.

S svetim Pavlom moremo reči: »Živim pa ne več jaz, ampak v meni živi Kristus (Gal 2, 20). Pri svetem obhajilu prejmemo Jezusa v svoje telo in kri, da nas tako preobrazi v samega sebe, tako rekoč v svoje telo in v svojo kri!

V preteklosti, danes in tudi v prihodnje Jezus po naših bolnikih, invalidih in ostarelih ob Marijini priprošnji izreka blagor vsem, ki jim služite z ljubeznijo:

Blagor vam, ki name gledate z naklonjenostjo.

Blagor vam, ki razumete moje počasne korake.

Blagor vam, ki s toplino svojih rok umirjate moje trepetajoče roke.

Blagor vam, ki se zanimate za mojo nekdanjo mladost.

Blagor vam, ki se ne utrudite nad mojimi že stokrat izrečenimi stavki.

Blagor vam, ki tešite mojo žejo po sočutju.

Blagor vam, ki mi podarjate trenutke, kljub nenehnemu pomanjkanju vašega dragocenega časa.

Blagor vam, ki se me spomnite v moji osamljenosti.

Blagor vam, ki ste mi blizu v trpljenju.

Blagor vam, ki ste me razveselili v poslednjih trenutkih mojega življenja.

»Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko« (Mt 5, 12).

Popoldne ob 14. uri vabljeni k popoldanski pobožnosti. V molitvi se bomo spomnili vseh tistih, ki v naši župniji trpijo oz. so bolni.

V sredo je Prešernov dan ali kulturni praznik. Beseda *KULTURA* pomeni "npravni, znanstveni in gospodarski itd. razvoj človeka v njegovi ustvarjalni dejavnosti in iz nje izvirajoče pridobitve oz. vrednote. Pomeni celostnost duhovnih in materialnih pridobitev v kaki dobi na določeni razvojni stopnji človeštva". Naj nam praznični dan pomaga zoreti v dobrem in napredovati na poti pravičnosti in svetosti, da nam bodo pridobitve, ki jih prinaša kultura v blagoslov in ne prekletstvo.

Ker v šoli v sredo ni pouka, se na ta dan počitniškemu razpoloženju pridružuje tudi veroučna šola. Ostale dni pa je redni verouk.

V sredo po maši povabljeni k branju in premišljevanju Božje besede.

V soboto, na god Lurške Matere Božje, se Cerkev spominja vseh bolnih in trpečih po vsem svetu. Povabljeni k molitvi in mašni daritvi za vse bolne in trpeče. V Marijino brezmadežno Srce pa bomo položili tudi prošnjo za duhovno in telesno zdravje naših družin.

V teh hladnih zimskih dneh imamo običajno na eno izmed februarških nedelj ofer - darovanje za kritje stroškov ogrevanja bogoslužnih in pastoralnih prostorov. Ker se je v teh dneh tudi naša cerkev pošteno shladila nam želja po ogrevani in vsaj približno topli cerkvi ne bo tuja. Električni tepihi ne morejo proizvesti zadostno količino toplote, da bi cerkev ogreli. Potrošijo pa zelo, zelo veliko električne energije in zaradi tega ne morejo ostati stalno vklopljeni. K hladu v cerkvi dodatno prispeva tudi dejstvo, da naša cerkev nima vetrolovov, ki bi omejevali vdor mrzlega zraka. Okna imajo samo skromno enojno zasteklitev, ki nima zadostne toplotne